

[Udenrigsministeren.]

led i det større forsvarssamarbejde; men vi bør alle gøre os klart, at ingen part i verden har noget at vinde ved en storkrig. Den kan kun bringe umådelige ødelæggelser og fortvivelse til alle folk. Vi vil derfor trods vor skepsis fortsat have lov til at håbe, at Genèvekonferencen vil føre os nærmere til den stabile fred, og at det ved utrættelig tålmodighed vil lykkes at nå til virkelige resultater i De Forenede Nationers nedrustningskommission.

Punkt 4 på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks medvirken ved oprettelse og drift af et skandinavisk hospital i Korea.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3543).

Sagen sattes til forhandling.

Alsing Andersen: Det vakte udbredt tilfredshed i den danske befolkning, da det blev muligt for Danmark gennem hospitalskibet „Jutlandia“s virksomhed at yde et bidrag til det humanitære arbejde for Korea-krigens sårede, som også er blevet støttet fra andre lande. Nu har vi et stykke tid haft våbenstilstand efter meget besværlige forhandlinger, og vi håber, at denne våbenstilstand inden altfor længe må munde ud i en virkelig fredsordning for Korea, således at der kan blive skabt et grundlag for et roligt genopbygningsarbejde i det land, hvis befolkning er blevet ramt så overordentlig hårdt af krigens virkninger. Forberedelserne til et sådant genopbygningsarbejde er forlængst sat i gang af De Forenede Nationer. Der kan næppe være tvivl om, at det danske folk vil finde det ganske i sin orden, at Danmark også yder sit bidrag til dette internationale genopbygningsarbejde i Korea, og det foreliggende forslag går ud på at give regeringen en bemyndigelse i så henseende.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe hilsér med glæde dette forslag. Vi ser det som en naturlig opgave for vort land at være med i dette arbejde. Her bliver tale

om såvel økonomiske ofre som ofre af mere personlig karakter. Vi kommer til ikke alene at yde penge til dette arbejde, men også at lide visse afsavn ved at stille læger, sygeplejersker og teknisk og administrativt personel til rådighed for arbejdet. Alligevel tror jeg, at det vil finde genklang i hele det danske folk, at vi melder os til dette samarbejde, således at man kan nå frem til en virkelig solid genopbygning i Korea.

Vi hilser ligeledes med glæde, at dette arbejde skal udføres på lige fod med Norge og Sverige, således at de tre nordiske lande løfter i flok. Vi tror, at dette samarbejde kan virke inspirerende også på andre samarbejdsområder for de skandinaviske folk.

Planen er vel forberedt, både ved forhandling herhjemme igennem længere tid, i det udenrigspolitiske nævn, ved forhandlinger mellem de skandinaviske regeringer og ved forhandling på stedet mellem de skandinaviske lande og de koreanske myndigheder. Vi har således lov til at sige, at sagen er så vel forberedt, at det nu er rimeligt at skride til beslutning i det høje folketing.

Vi hilser som sagt forslaget med glæde og tilsiger vor støtte til sagens hurtige fremme.

Conrad Kofoed: Forslaget om Danmarks medvirken til oprettelsen og driften af et skandinavisk hospital i Korea for derved at yde bidrag til genopbygningshjælpen er en naturlig følge af den tilknytning til Korea, der blev tilvejebragt gennem det norske og svenske feltlazaret og den danske „Jutlandia“-ekspedition.

„Jutlandia“-ekspeditionens arbejde blev hilst med glæde herhjemme, og det er mit indtryk, at der ydedes en virkelig indsats, og de efterretninger, man fik derudefra, syntes at være mere end tilfredsstillende; det var en humanitær opgave, som jeg mener blev løst på god måde.

Den tanke at lade de skandinaviske lande yde deres bidrag til genopbygningshjælpen ved hospitalsvæsenet er ikke ny. Allerede i 1951 gav de skandinaviske lande tilsagn om at yde bidrag på opfordring af De Forenede Nationers genopbygningsorganisation for Korea. For Danmark var der tale om et beløb på ca. 6 mill. kr., som man beregnede ville medgå til udstationering af „Jutlandia“ i et halvt år. Den plan, der ifølge forslaget